

ÉNEKEK GYERTYAGYÚJTÁSRA

D.U. 6

1. Ó, jöjj, ó jöjj, Üdvözítő! Beteljesült már az idő.
Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva Rád.
2. Megnyílt az ég harmatozva, Megváltónkat hogy lehozza;
Ég felhői, nyíljatok szét, hozva Jákob fejedelmét.
3. Föld virulj ki, völgyön-halmon viruló zöld hadd fakadjon;
Nyílj ki, földnek szép Virága: Dávid házának Királya!
4. Ó fényes Nap, ó szép Csillag, Téged vágyunk mi látni csak;
Kelj fel Napunk, fényességed űzze el a sötétséget!

Mária - Antifóna

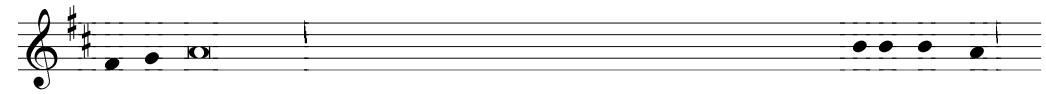
1. Üdvözítőnk édesanyja, - mennyeknek megnyílt kapuja,- tengerjárók szép csillaga,- boldogságos szűz Mária!
2. Légy segítség hű népednek,- az elesett bűnösöknek, - ki szülője Istenednek, - anyja lettél Teremtődnek.
3. Mert angyali köszöntésre - rád szállott az Úr Szent Lelke, - ekkor lett az örök Ige – szűz méhednek szűz gyümölcse.
4. Azért édes Istenanyja, - légy bűnösök szószólója, - botló lábunk támasztója, - üdvösségünk nyílt kapuja.
5. Adjunk hálát az Istennek, - Atya, Fiú, Szentléleknek, - három személy felségének, - egymivoltú Istenségnek!

V.) Az Úr angyala köszönté Szűz Máriát.

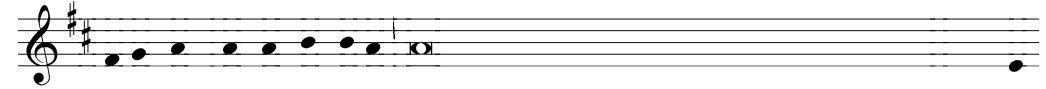
R.) És ő méhébe fogadá Szentlélektől szent Fiát

Könyörögjünk! Kérünk téged, Úristen, öntsd lelkünkbe szent kegyelmedet, hogy akik az angyali üzenet által szent Fiának Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük, az ő kinszenvedése és keresztje által a feltámadás dicsőségébe vitessünk. Krisztus a mi Urunk által. Ámen

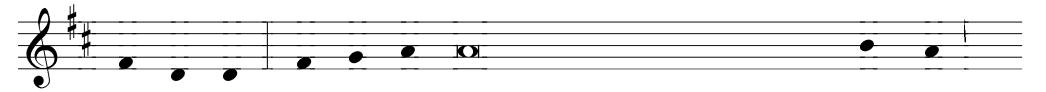
D.U.13

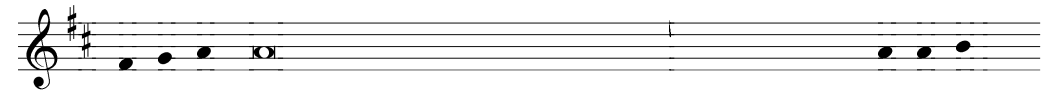
Íme kedveseim, az ítéletnek ama nagy és rettenetes napja előttünk áll,

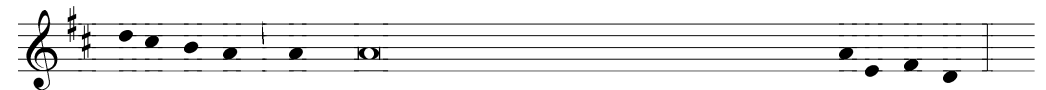
elmúlnak a mi napjaink, és sebesen eljön a mi Urunknak gyönyörűség-

ad-vent-je. Gya-ko-ri szózatával int immár minket és mond-ja:

mi-e-lőtt bezáratik a paradicsomnak ajtaja, mindannyiótok si-et-ve

igyekezzék, hogy bemenvén abba mindörökké az Úrral u-ralkodjék.

KészüljeteK föl te- hát ti mind- nyá- jan, hogy megláthassá- tok

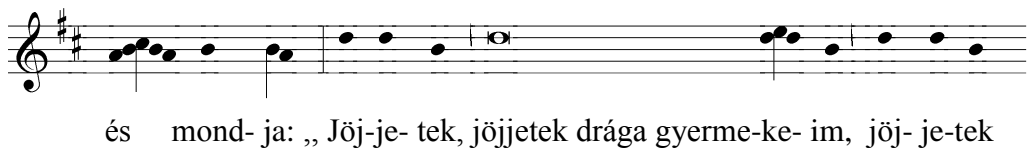

a hallhatatlan je-gyest s tié- tek legyen majd a mennyek orszá-ga.

Nép: KészüljeteK...

Í-me, a mi anyánk, Je-ru-zsá-lem, nagy megindultsággal ki-ált fe- lénk

és mond-ja: „Jöj-je-tek, jöjjetek drága gyerme-ke- im, jöj-je-tek

hoz- zám!” *Nép: Hogy megláthassátok...*

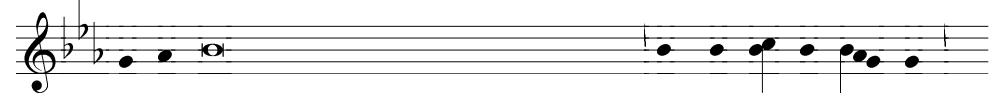
D.U. 14

R.) Harmatozzatok, magasságos e-gek, s a felhők hozzák az I- ga-zat.

I. Ne haragudj ránk, Urunk, és ne emlékezzél többé gonoszsa-gunk-ra:

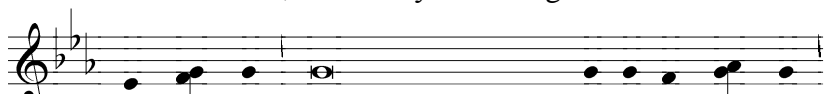
í- me, elhagyatottá lón a Szentek városa, puszta-ság-gá Si- on,

és árván maradt Je- ru-zsá-lem, a te szentségednek és dicsőségednek

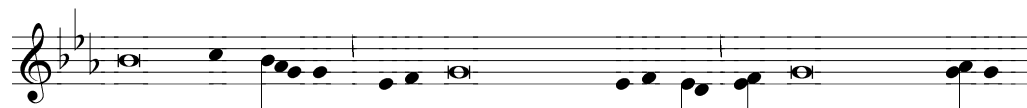
la-kó- há- za, a- hol a-tyá-ink té- ged di- cső- i- tet- tek. **R.)**

II. Vét- kez-tünk, s mint a tisztátalanok olyanná let- tünk,

s mint falevelek, föld- re hulltunk. Íme gonoszságaink mint a szélvész,

elsodornak min-ket: elrejtetted előlünk arcodat és önnön gonoszságunk

markába ad- tál min- ket. **R.)** Lásd meg, Urunk, a te népednek

sa- nya- rú- sá- gát, és küldd el az El- jö- ven- dőt.

Küldd el a Bárányt, a föld ke- rek- ség U- rát, küldd el a kösivatagból

Sion leányának hegyéhez, hogy elvegye ró- lunk fogságunk i- gá- ját. **R.)**

IV. Vigasztalódjál, vigasztalódjál, én né- pem! Ha- mar el- jő Üdvös- séged.

Mi- ért merülsz a gyászba? Miért fog el ismét a fájdalom? Ne félj már!

Megmentelek téged, mivel én vagyok a te Urad és Istened, Izrael szentje

a te Meg- vál- tód. **R.)**